

Протокол

№

гр. София, 04.04.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 04.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **2399** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл.144 от АПК, на именното повикване в 11:20 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. Б., уведомен чрез пълномощника си АДВ. А. Г. – не се явява.

Не се явява и пълномощникът му - АДВ. Г..

В залата са явява АДВ. Т. Т., преупълномощен от адв. Г. да представлява жалбоподателя Й. Б..

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИК НА ГПУ – С. – редовно призован, не се явява, не се представлява.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

По делото не са представени заверени копия на посочените в оспорената заповед – заповед рег. № 1919 от 19.08.2014 г. на директора на РД „ГП“ - Е. и заповед № 4070з-226/19.01.2023 г., която се сочи от издателя на оспорената заповед като основание за възлагане на функциите на началник на ГПУ – С. към момента на издаване на заповедта.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата на Й. Б., гражданин на Република Турция, депозирана чрез пълномощника му - адв. Г. срещу Заповед рег. № 4536РАМ-17/02.02.2023 г. за налагане на ПАМ - „Забрана за влизане на чужденец в Република България“, издадена от „ЗА“ началник на ГПУ – С..

ДОКЛАДВА приложеното към жалбата заверено копие от оспорената заповед и представените заверени копия от документи, приложени към административната преписка - Съобщение № 4536р-2392/28.01.2023 г. до ВПД директор РД „ГП“ – Е., съдържащо данни относно започнато бързо полицейско производство № 19/2023 г., по описа на ГПУ – С. спрямо жалбоподателя, Докладна записка № 4536р-2377/28.01.2023 г. до началника на ГПУ С..

АДВ. Т.: Поддържам жалбата. Моля, да допуснете в настоящото съдебно заседание до разпит един свидетел, който вода, близък приятел на жалбоподателя, който да установи материално-правните предпоставки на чл.44, ал. 2 от ЗЧРБ. Лицето ще свидетелства за факти, имащи отношение към характеристикните данни за жалбоподателя, свързани с обстоятелството дали той може да представлява заплаха за националната сигурност на РБългария, как се е отразила оспорената заповед на професионалния му живот. Няма е възможност жалбоподателят да релювира такова доказателствено искане в административното производство по издаване на индивидуалния административен акт, защото той изобщо не е бил уведомен за неговото започване и приключване, поради което считам, че е налице и нарушение на чл. 35 АПК. Считам, че едва сега в хода на съдебното производство имаме такава възможност да направим подобно доказателствено искане, поради което, моля, да бъде допуснат до разпит този свидетел.

СЪДЪТ, с оглед становището на пълномощника на жалбоподателя счита, че следва да бъдат приети като доказателства по делото представените към жалбата и приложените към административната преписка заверени копия от документи. ОСНОВАТЕЛНО е и направеното искане за допускане до разпит на водения от жалбоподателя свидетел. Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към жалбата и административната преписка заверени копия от документи.

ДОПУСКА до разпит като свидетел, доведеното от пълномощника на жалбоподателя лице И. А. Д..

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля Д. по лична карта:

И. А. Д., на 26 години, българин, български гражданин, неженен, с висше образование, неосъждан, работя като адвокат в [населено място], без дела и родство с жалбоподателя, но в приятелски отношения с него.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Преди около 2 години и нещо – 3, ми се обади един познат, който има магазин на Капитан А., на границата и познава почти всички шофьори, които минават оттам, тъй като те пазаруват в магазина му. Каза ми, че негов познат иска да развива търговия в България, искал да внася негазирани напитки в България, но му трябвал човек, който да говори турски и да има правни познания. Този мой познат ни запозна с Й. Б., защото аз говоря турски и съм адвокат.

Аз му помогнах (на Й. Б.) тогава. Свързах го със спедиционна фирма, превеждах му няколко пъти в техните разговори, ходих с него до митницата, търсехме варианти за по-благоприятно обмитяване на стоките. Той искаше да развива търговска дейност на територията на България, но доколкото знам, впоследствие не успя да я реализира успешно. Направи опит, но неуспешно. Стигна до етап да внася стоките, но тогава нещо не му излизаше сметката, заради цената на стоката, която плащаше в Турция и след обмитяването ѝ, впоследствие прецени, че няма да е конкурентноспособен в България и явно се е отказал от тези си намерения, не знам. Това беше преди извънредното положение през 2020 г.

След това ние завързахме по-скоро приятелски контакти и когато той минаваше през С., защото работи като международен шофьор, съм го виждал отново. Отбивал се е много пъти при мен. Носи ми баклава много често и други неща от Турция - сладкиши. Поддържахме връзка и понякога, когато има някакви проблеми, които са свързани с нашата правна система, се обръща към мен.

Той работеше доскоро като шофьор и точно в качеството на шофьор минаваше през България, тъй като работеше в една Румънска фирма – „Перла“ и курсовете му бяха само до Румъния - Турция – Румъния през България.

Той е от И.. Аз не съм ходил на гости при него там. Канил ме е, но не съм ходил.

За сегашните му проблеми знам, защото разговарях с него по този въпрос. Контактвах с него тогава когато беше образувано бързото производство в С., но не го представлявах аз, а мои колеги, с които работя. Аз основно превеждах в случая, тъй като другите колеги не знаят турски и където не съм адвокат, съм преводач. Знам за какво става въпрос. Той ми е обяснил, че за тази ситуация е изцяло прецакан от своите колеги. Обикновено стюардите, които също пътуват с автобуса носят отговорност за пътниците, но стюардите в случая са му извъртели номер, като са го обвинили него. Това е по негови данни, което обяснявам и знам за какво е осъждан в България. След като е осъден, вече не работи и като шофьор, защото има забрана да влиза в страната. Наказателното производство приключи бързо. Той искаше възможно най-скоро да се махне от ареста. Не му се оставаше в ареста в България, по принцип. Искаше да се върне към ежедневната си работа, тъй като има нужда от пари, а това му е единствения доход за неговото семейство.

Присъдата не му пречи да изпълнява длъжността си на шофьор, но линията по която пътуваше и почти всички линии от Турция към Европа минават през България. Това е, което му пречи да работи в момента - забраната за влизане в страната. Тя му пречи да изпълнява международни курсове, а вътрешни курсове не може да изпълнява. Той е международен шофьор. Не знам защо, но каза, че и в Турция не може да кара в момента и единствено само международно, но вече е уволнен от фирмата, а никоя

друга фирма не иска да го наема, тъй като има забрана за влизане в България. Това, което се е случило е станало така: когато се правят международни курсове шофьорът отговаря единствено за транспортното средство - то да е технически изправно и да са изрядни тази част от документите, а за самите лица, които пътуват в автобуса отговарят стюардите, които също са служители на превозвача. Даже те са няколко – двама-трима шофьори и толкова стюарди, които пътуват заедно при всеки курс. Всеки от тях си има задължения, като за пътниците отговарят стюардите, но най-често се случва така, че когато се открие, че някакво лице се опитва да премине нелегално с този автобус вината се поема от шофьора. Той е виновен, тъй като той управлява въпросният автобус в момента когато това лице е преминало границата. Ако беше станало при другия шофьор той щеше да е виновен. Това е разбирането на служителите в Агенция „Митници“, тъй като те проверяват шофьора и казват „Той е човекът, който е прекарвал чуждите граждани“, съответно истинските извършители като усетят кой е обвинен, прехвърлят топката на него.

НА ВЪПРОС НА АДВ. Т. свидетелят отговори така: Имало е случаи, при които и шофьорът, и стюардът биват обвинени, тоест, шофьорът винаги бива обвинен и поради това стюардите не се афишират, и никой друг и в конкретния случай не си е признал, че той е извършителят и именно той е пуснал въпросното преминаващо нелегално лице. Най-често така се случва – шофьорите, ако бъдат обвинени, под натиска на това, че трябва да прекарат месеци в България със забрана да напуснат страната докато не приключи наказателното им производство, а през това време те трябва да правят разходи за издръжката си, за защитата по делото, за храна, за адвокати, и затова предпочитат за няколко дни да приключат случая, да излязат от ареста и да напуснат възможно най-бързо България. На шофьорите нито в съда когато се провежда наказателното производство, нито на досъдебното производство някой им обяснява, че освен това производство има вероятност да им бъде наложена Забрана за влизане в България, и когато приключи наказателното дело, служител на „Гранична полиция“ се явява отнякъде и връчва една Заповед на лицето, с която му е наложена такава Забрана за влизане в РБългария, но никой не знае предварително и не очаква такава нещо да се случи. Шофьорите предварително не са уведомявани, че има такава вероятност да им бъде наложена подобна ограничителна мярка, а за международните шофьори Забраната за влизане в РБългария е много по-тежка присъда от наложеното наказание. Дори и глоба в голям размер е предпочитана от тях, ще я платят, защото с наложената забрана те си губят работата и не могат да издържат семействата си, така че те предпочитат, ако се налага и в затвора да полежат няколко месеца, отколкото да имат забрана за 2 или 3 години да влизат в страната.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Т. свидетелят отговори така: В конкретния случай, доколкото разбрах от него (Й. Б.), стюардите са си измили ръцете с него и са казали, че не знаят нищо за случая и че единствено, ако има извършено престъпление, той е извършителят, а те не знаят нищо. Да, той изгуби работата си.

Към настоящия момент той няма никаква работа. Съвсем скоро се чух с него и той каза, че много му е тежко положението, няма никаква работа и в момента живее на заеми и помощ от приятели. Даже искаше и аз да му помогна със средства и когато почне да работи да ми ги върне.

За неговото семейство, той ми се е хвалил, че има две прекрасни деца - момче и

момиче - на 6 и на 11 години, които са радостта, те са живота му и той се грижи за тях. Има и съпруга, която е домакиня и няма доходи. Освен това, знам че баща му е починал, а майка му живее заедно с тях. Тя е много възрастна и той се грижи и за нейната издръжка. Помага ѝ материално, купува лекарства. Общо взето той се грижи за издръжката на всички.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Мога да го питам дали може да ми изпрати някакви документи относно материалното му положение и трудовите му ангажименти. Сега нямам спомен дали такива документи са били представени в наказателното производство.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Т. свидетелят отговори така: Мога да проверя кой е компетентния орган в Република Турция, който може да удостовери тези обстоятелства, за които свидетелствам в момента, а именно: липсата на трудови ангажименти, социалното положение и други, относими към казаното от мен. Доколкото съм запознат, противоправни прояви от негова страна (на Й. Б.), освен това производство по чл. 283 НК, в Република България, със сигурност не извършвал друго престъпление, тъй като съдебното му минало е чисто, а със сигурност знам, че той досега никога е нямал проблем не само със съдебната система, а и с „Гранична полиция“, с Агенция „Митници“. За Турция също ми е споменавал, че никога не е изпадал в подобна ситуация, като настоящата.

АДВ. Т.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Съдът приключи разпита на свидетеля и освободи същия от съдебната зала.

АДВ. Т.: Моля, да ми предоставите възможност да представа документи, по отношение на трудовата ангажираност и социалното и семейно положение на доверителя ми.

Съдът намира, че делото не е изяснено от фактическа страна, с оглед на непредставянето на заверени копия на изисканите с определението за насрочване от ответната страна, посочени в оспорената заповед - заповед рег. № 1919 от 19.08.2014 г. на директора на РД „ГП“ - Е. и заповед № 4070з-226/19.01.2023 г., която се сочи от издателя на оспорената заповед като основание за възлагане на функциите на началник на ГПУ – С. към момента на издаване на заповедта.

Основателно е и направеното искане от пълномощника на жалбоподателя за представяне на писмени доказателства относно семейното и социално положение на жалбоподателя.

Предвид изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 30.05.2023 г., от 11:00 часа, за която страните са уведомени.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на процесуалния представител на жалбоподателя - адв. Т. да представи най-късно в следващото съдебно заседание документи относно заявените в днешното съдебно заседание от свидетеля Д. обстоятелства относно семейното, материалното и социалното положение на жалбоподателя.

ЗАДЪЛЖАВА ответника по делото да представи в срок до 15.05.2023 г. изисканите и непредставени до момента заверени копия на заповеди, цитирани в оспорената заповед, а именно: заповед рег. № 1919 от 19.08.2014 г. на директора на РД „ГП“ - Е. и заповед № 4070з-226/19.01.2023 г., която се сочи от издателя на оспорената заповед (рег. № 4536 Р. – 17 от 02.02.2023г.) като основание за възлагане на функциите на началник на ГПУ – С. към момента на издаване на заповедта.

Да се връчи препис от протокола на ответника.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:56 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: